

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9784/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирсад Мудеризовић, адвокат ..., ради поништаја уговора о купопродаји непокретности због повреде права прече куповине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/21 од 07.02.2022. године, у седници одржаној 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/21 од 07.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/21 од 07.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 746/2020 од 02.04.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженима поништи уговор сачињен у форми јавнобележничког записа сачињен од стране јавног бележника Хафиза Хајровића ОПУ: ..-2020 од 02.06.2020. године, којим је извршена продаја непокретности означене као КП бр. .. место „ДД“, по култури земљиште под зградом – објектом површине 25 м² и ливада 4. класе површине 495 м² као и објекат породичну стамбену зграду на наведеној парцели, све уписано на име туженог ВВ у ЛН бр. .. КО ... за цену од 300.000,00 динара. (став 1. изреке). Одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди према туженима да су тужиоци власници КП бр. .. место звано „ДД“, по култури земљиште под зградом – објектом површине 25 м² и ливада 4. класе површине 495 м² као и објекат породична стамбена зграда на наведеној парцели, а све уписано на име туженог ВВ, односно туженог ГГ у ЛН бр. .. КО ..., на основу које пресуде ће се у катастарском оперативу од стране РГЗ Служба за катастар непокретности у Новом Пазару за КО ... извршити упис права својине на тужиоце даном правноснажности ове пресуде (став 2. изреке). Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се даном правноснажности пресуде туженом ВВ изврши исплата поменутог износа од

300.000,00 динара, као неоснован (став 3. изреке). Одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да тужени ВВ са тужиоцима закључи уговор о купопродаји непокретности означених као КП бр. .. место „ДД“ по култури земљиште под зградом – објектом површине 25 м² и ливада 4. класе површине 495 м², као и објекат породична стамбена зграда на парцели, све уписано на име туженог ВВ по ЛН бр. .. КО ..., под истим условима као у јавнобележничком запису сачињеном од стране јавног бележника Хафиза Хајровића, а у супротном ће се на основу ове пресуде тужиоци уписати као власници (став 4. изреке). Обавезани су тужиоци да туженима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 60.750,00 динара (став 5. изреке)

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1639/21 од 07.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 746/2020 од 02.04.2021. године, у првом, другом, трећем и четвртном ставу изреке. Усвојена је жалба тужених и преиначено решење о трошковима поступка садржано у петом ставу изреке првостепене пресуде тако да гласи: „обавезују се тужиоци да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно надокнаде новчани износ од 66.750,00 динара“. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о њој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаном пресудом одбијен је захтев тужилаца да се поништи уговор о купопродаји, да се утврди да су тужиоци власници предмета уговора о купопродаји, да се тужиоцима изврши предаја депонованих 300.000,00 динара на име купопродајне цене и да се тужени ВВ обавезе да са тужиоцима закључи уговор о продаји те непокретности, јер тужиоци нису носиоци права прече куповине, пошто се ради о грађевинском земљишту изван грађевинског подручја, а не пољопривредном земљишту, а тужиоци нису ни уплатили тржишну цену непокретности у складу са чланом 10. Закона о промету непокретности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са

праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиоци уз ревизију нису доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.06.2020. године. Вредност предмета спора је 300.000,00 динара, односно 2.551,59 евра на дан подношења тужбе. Првостепена пресуда донета је 02.04.2021. године, а другостепена 07.02.2022. године.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Из напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**